

Skjev forskningspublisering

PUBLISERT 2. november 2016

Wow-forskning: Konkurransen mellom de mange vitenskapelige tidsskriftene og de utallige informasjonskanalene blir nemlig stadig hardere, og ettersom tidsskriftene lever av «impact» – det vil si omtale og siteringer – øker presset på redaktørene for å publisere besnærende sammenhenger og forskning med høy wow-faktor.

Fra Ola Kvaløys kronikk i Dagens næringsliv 14. oktober

Skjevt bilde: Funn som noen tjener på – enten det er penger, anerkjennelse eller oppmerksomhet – har en klar tendens til å bli publisert oftere enn andre. Resultatet blir at vi alle får et skjevt bilde av hvor godt behandlingene vi tilbyr og mottar egentlig virker. At det ikke vekker mer harme er ubegripelig. Tenk om oljefondet og Nav bare rapporterte på halvparten av pengene de brukte. Denne praksisen aksepterer vi i helseforskningen.

Jan-Ole Hesselberg debatterer i Dagbladet 15. oktober

Offentlig tilgjengelig: – I forrige måned ba FN styresmakter over hele verden vedta lover som krever at resultatene fra alle fullførte og avbrutte kliniske forsøk blir offentlig tilgjengelig i søkbare databaser. Dette støtter Mental Helse fullt ut.

Linda Berg-Heggelund til Mental Helse 19. oktober

Kreft i evidensbasen: Vi gjør kliniske studier for å finne ut om en behandling virker eller ikke. Men halvparten av forsøkene forblir upubliserte. Resultater blir rutinemessig holdt tilbake for leger, for andre forskere, og for pasienter, alt etter hva som passer den kommersielle sponsoren eller den enkelte forskeren. Dette er en kreft i kjernen av evidensbasert medisin.

Fra Ben Goldacres debattinnlegg i Aftenposten 20. oktober

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 11, 2016, side 935